

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

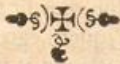
Pragæ, 1672

Cap. 20. Quomodo Deus voluerit uti ipsius operâ ad inducendam in
Hispanias Religionem sanctæ Birgittæ, dixeritq[ue] ei, ut moderaretur
illius Constitutiones, accommodando ipsas huic Nationi, & his ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

etoriam, totusq; comparuit ornatus. Gestabat pallium plenum gemmis, dixitq; illi: Sancte Angele, optime te gessisti ac regulisti gloriosam victoriam. DEUS sit benedictus. Rogavi ipsum, ut mihi daret suam manu, aliquod suum donum. Omnino dabo, quam libentissimè, dixit S. Angelus; & admouens manum humero, avulsit unam gemmam ex pallio, quo erat coopertus, quasi cœruleam, & exporrectam

manu illam ipsemet imposuit meo ori, ac dixit: Suscipe hoc donum ex mea manu, istud enim te confortabit pro toleranda Cruce, quam pateris, atq; sublevanda & corroboranda tua debili natura, quam habes prostratissimam. Et experta sum, ingens levamen in utroq;

CAPUT XX.

Quomodo DEUS voluerit uti ipsius operâ, ad inducendam in Hispanias Religionem Sanctæ Birgittæ, dixeritq; ei, ut moderaretur illius Constitutiones, accommodando ipsas huic Nationi, & his temporibus, quidq; illi ea in re eveniret.

In Octobri anni 1615. placuit DEO uti illius operâ, ut bene faceret multis animabus, cupidis vitæ perfectæ, introducendo in hæc regna Hispania Religionem Sanctæ Birgittæ, fundata in Regula S. Augustini, cum specialibus Constitutionibus, quas Christus Dominus revelavit isti Sanctæ, ut constat ex eo, quod dicitur in fine Libri ipsius Revelationum. Atq; similem in modum dignatus est Dominus etiam revelare ac dicere isti suæ famule ea, quæ ipsi erant addenda, vel demenda, aut mutanda in his Constitutionibus, ut illas accommodaret presentibus temporibus, & moribus, atq; consuetudinibus hujus Nationis Hispanicæ. Modum, quo id contigit, ipsa sic describit:

§. I.

ANte viginti circiter annos audiveram, aliquid dici de Religione Beatæ S. Birgittæ, cujus Fundatrix fuit eadem Sancta: sed deinde auditorum sum oblita, & rarò eorum fui memor, donec quodam die, dum agerem cum Domino, mihi dixisset ipseus Majestas, non constrin-

gens me ad id faciendum, neq; me urgens ad festinandum, sed concedens mihi ipsatium, cum magna suavitate, conformando se in hoc meæ naturæ verecundæ: Dic mihi, nonne mihi præstares quoddam obsequium, pro meo solatio? Constet tibi, quod desiderem adducere ad hæc regna Hispaniæ Religionem meæ famulæ Birgittæ, utq; ista Religio, in ipsis innotescat & honoretur. Ad hoc autem te vellem assumere pro instrumento, ut tu, cum mea gratia & auxilio, quod ego tibi dabo, reformares, adderes, ac demeres in ejus Regulis, nonnulla, quæ ego tibi dicam, ac indicabo, eruntq; summè necessaria & convenientia ad majorem ipsius perfectionem, augmentum & incrementum, juxta dispositionem temporum, conditiones & naturas eorum, qui his temporibus, & in istis Nationibus vivunt: alligabisq; te etiam, quantum fuerit possibile, ad præcipuas Regulas Patronæ & Fundatricis, famulæ meæ Birgittæ. Ego respondi Divinæ Majestati, me esse ipsius ancillam indignam, ut faceret de me ac in me, quidquid esset conforme suæ Sanctissimæ voluntati. Verum, quia mihi hoc dixit magis de eo mecum conferendo, quam mihi id absolutè mandan-

Yyy 2

mandan-

mandando, cum sim naturæ tam meticulosa parumq; propensa, propter meam exiguam capacitatem ac virtutem, ad similia opera, totum dissimulavi, quasi auditorum immemor, quamvis re ipsa verè mea anima intellexerit, esse veritates, sibi dictas à Domino. Post aliquot abhinc dies quâdam nocte mihi Dominus secum agenti dixit: Scisne, quis sit futurus Patronus ac Fundator, quem ego desidero assumere, pro exstructione & sustentatione, temporali hujus primi Monasterij, ejusdemq; Monialium, ubi singulariter amabor, honorabor, ac adorabor? Ego respondi: Non, Domine. Tum dixit Dominus: Noveris ergo esse talem (appellando ipsum proprio ejus nomine) cui præstabo istam gratiam, si eam voluerit acceptare, quia ipsius interest, multumq; illi expedit, ad obtinendam suam salutem, ut mihi exhibeat hoc obsequium. Atq; ob hanc causam, etiamsi deesset alia, non decet, te esse tepidam ac remissam in isto negotio tanti momenti.

Postquam mihi hoc dixisset Dominus, videbar mihi magis animata, & majorem spiritus fervorem concepisse, quia quando mecum agitur de salute animarum, mea anima intimè commoveretur. Transegi aliquot dies, orando semper DEUM, ut hoc opus dirigeret, sicut expediret ad majorem suam gloriam & obsequium, ac salutem animarum, disponderetq; illam creaturam, quam ad id designabat, ut crederet, quod Divina Majestas volebat, ac faceret, quod ipsius tantopere intererat, quia omnia metuebam. Tunc mihi dixit Dominus: Ne te propterea affligas: quia si ista creatura te non juvaret, ego designabo aliam, & alias, atq; si omnes tibi negarent auxilium, tu propterea non omitteres implere meam voluntatem, & quantum est in te, omnia, quæ ego à te vellem. Pete tamen à me, ut se disponat illa prima, quam designavi, ne se reddat indignam hac meâ gratiâ. Dixi enim tibi, quantum ipsius interest, ut salvetur cum magno meritorum augmento, utq; hoc auxilium suæ salutis habeat. Elapfi

fuerunt exinde aliquot dies, & aliquoties me impetebat ac invadebat aliquantum prædicta mea tepiditas, cum magna mea admiratione, nescientem, quæ esset hujus rei causa. Quâdam autem nocte, dum agerem cum DEO, dixit mihi Divina Majestas: Ne te affligas, neq; tua animangatur propterea, quod aliquando sentias, te nonnihil tepescere, ac deficere à fervore, in negotio tibi à me proposito: Quia judicia mea sunt altissima & occulta, atq; hoc potest accidere propter multas ac diversas causas, & plerumq; contingit meis Servis, ut experiantur hujusmodi tepiditatem ac languorem animi, ob exiguam vel nullam dispositionem eorum, pro quibus oratur, vel qui debent facere id, quod ego fieri volo, atq; hoc ego permitto, ex meis occultis judicijs. Audivi, quod mihi Dominus dixit, & conata sum abigere, hoc in casu tepiditatem, ac languorem.

Alio die manè, dum mea anima ageret cum DEO, post alia ipsi dixit: Quomodo vales, Anima mea? Quomodo fervet spiritus tuus in negotio & opere, spectante ad meum obsequium, de quo tibi his diebus tam prolixè sum loquutus? Nonne jam magno teneris desiderio, exequendi hujus operis? Adverte, me hoc velle, mihiq; in eo exhiberi rem gratam & obsequium. Tum ego respondi Domino: Domine mi, ac DEUS mi, ecce me ancillam tuam, & indignam servam, ut exequar in omnibus tuam Sanctissimam voluntatem. Doce me, & adjuva me. Bene habet (dixit Dominus) convertitq; sua Majestas sermonem ad alia. Ego vehementer sollicitabar, ac desiderabam exequi voluntatem DEI, quamvis expectarem, ut id mihi à sua Majestate absolute imperaretur, quod existimabam esse tutius in tanti momenti rebus. Biduo post, derepente me fuit alloquuta Divina Majestas suaviter, graviter, & cum autoritate, dicendo mihi: Marina, quid facis? quomodo internè es occupata? Adverte, nunc tibi volo determinatè loqui de negotio, de quo tecum his diebus egi, & mei Angeli, quò disponderetur tua anima & voluntas,

tas, ut svaviter ac libenter te subijceres, cum efficaci proposito, implendi meam voluntatem. Ac proinde tibi impero, ut finè ulla oppositione obsequaris meo beneplacito ac voluntati, quæ est, ut mandes exeqvutioni hoc opus mei obsequij & gloria, juxta ea, de quibus tecum disserui, & quæ mei Angeli tibi dixerunt. Ego obstupui, & fui vehementer consternata, subjeq; me, & obseqvuta sum voluntati mei DEI, mei; Domini, semper rogans toto conatu, ut mihi concederet suum Divinum spiritum & lumen, quò in omnibus & per omnia me conformarem Sanctissimæ ipsius voluntati.

§. II.

Post hoc, dum aliquando manè agerem cum DEO, rogans, gloriosum Sanctum Dominicum, Sanctum Franciscum, & alios Sanctos Patriarchas, ut mihi impetrarent à Divina Majestate gratiam ipsius & lumen, pro assequenda semper & ubiq; illius Sanctissima voluntate in hoc opere, concernente ejus obsequium, conspexi Beatum Sanctum Augustinum, qui mihi dixit: Famula DEI, & amica Domini, hoc negotium, quòd tibi Dominus injunxit, magis ad me spectat, quàm ad illum alium Patriarcham, quia præcipua Regula Religionis, quam fundavit S. Birgitta, fuit mea, ideòq; in mea Domo, & in mea Religione te oportet invenire Religiosos, & Religiosas, quibus in ista nova fundatione possis juvari; id quod ego tibi promitto, quantum est in me. Audivi, quod mihi Beatus iste Sanctus dixit, & hæsi aliquantum, dixiq; illi: Bene est, Benedicte Sancte, gratissima mihi est ista tua charitas, & magnas tibi pro illa ago gratias. Ego vehementer desidero me conformare Divinæ voluntati in isto negotio, & obsecro te, ut mihi id obtineas à Divina Majestate. Interea fui abrepta, & non vidi amplius Sanctum. Postea mihi per inspirationem nominavit tres suæ Religionis Moniales, eximie virtutis, idoneas ad inchoandam istam fundationem.

Post paucos abhinc dies, nihil tale cogitans, vidi Sanctissimam Virginem Dominam nostram, & cum ea Sanctam Birgittam, quam ad illud usq; tempus nunquam videram. Extimui, more meo, & conata sum, quantum potui, me abstrahere ab ijs videndis. Recurri ad DEUM, sicut alias. Sed tandem fui coacta illas videre, & audire ea, quæ dixerunt. Sanctissima Virgo, magis mihi appropinquans, me est alloqvuta, & solata quàm blandissimè; ac deinde mihi fuit loqvuta Sancta Birgitta, agens mihi gratias pro eo quod feceram & faciebam ad honorem DEI, & ipsius Religionis, certam me reddens, DEO vehementer placiturum, si in istis Regnis innotesceret ejus Religio, extruererq; iste Conventus; ac addidit, quod etiamsi Regula ipsius dictata sit ore Christi Domini, fueritq; conveniens illi tempori ac Regno, ubi est fundata, & accommodata genio Nationis: nihilominus nunc, mutatis temporibus ac hominibus, & pro his Regnis expediat multa mutari, sicut mihi Dominus dixerat, atq; retentâ substantiâ Regulæ S. Augustini, ac suæ, quam ipsi Dominus dedit, quasi pleraq; esse mutanda, conficiendâsq; constitutiones accommodatas præsentì tempori, & oriundis in hoc Regno. Dixit mihi præterea, ne me consternarent difficultates, quæ mihi fuissent objectæ, omnia enim opera pertinentia ad Divinum obsequium, & res magni momenti, in principio eas habere, verumtamè complanâdas à DEO: atq; etiamsi fortè non sortiretur effectum hoc negotium, me nihilominus, ex parte mea, jam exequi Divinam voluntatem, idq; mihi sufficere. Taliter me animabat, & confortabat Sancta ad istud opus.

Post hoc, nocte quâdam, me Dominus incepit internè adstringere, ut progrederer in conscribendis Regulis, quas me Divina Majestas jusserat scribere, mihiq; suggererat. Et hæc vis interior fuit tanta, tamq; vehemens, ut etiamsi meam animam non coegerit, svaviter tamen illam induxerit Dominus suâ voluntate & omnipotentia, ut illo ipso momento, absq; ul-

Yyy 3

la ul-

la ulteriõre oppositione, conscriberem Regulas, quas mihi inspirabat pro istis Monialibus Sanctæ Birgittæ. Id quod feci, quia mihi Dominus valde apertè & clarè significavit, hanc esse suam Sanctissimam determinatam voluntatem, & istas Regulas esse animæ meæ inspiratas à sua Majestate, seq; solùm velle ac permittere, ut illas considerarem, & juxta Regulas nostræ rectæ rationis, ac viâ ordinariâ, si quæ difficultates occurrerent, eas ipsi proponeremus, se enim manifestaturum, suam voluntatem, illo modo, qui ei placuerit.

§. III.

Quid illi contigerit, scriptis Regulis.

Scriptis Regulis, dum aliquando manè sagerem cum DEO, dixi illi: Domine mi, jam finivi scriptionem istarum tuarum Regularum. Et respondit Dominus: Bene dixisti; sunt enim meæ, atq; ut omnimodè tibi persvadeas hanc veritatem, attolle oculos; aspice meum cor. Elevavi oculos animæ, defixiq; ipsos in Divina Majestate, ac in Divino illius pectore, vidiq; cum magno meo stupore, exaratas & expressas in eo Divino pectore omnes illas Regulas, quas Divina Majestas me jusserat conscribere. Erant scriptæ quasi arcano caractere, & quodammodo signatæ, & circumfusæ clarâ quâdam luce, quasi Divini cujusdam splendidissimi solis: quod mea anima vehementer fuit mirata, & abripiente ipsam Domino, secumq; uniente, videre desijt illud mysterium: quando verò ad se redijt, animadvertit, se optimè capere, penetrare ac approbare denuò illam veritatem.

Hoc autem tempore, quia eram fatigata scriptione istarum rerum, & vehementer affligebar à meis doloribus; siquidem me tunc diabolus præter morem cruciabat, mihi dixit Dominus: Creatura mea, anima te ad patiendum, & faciendam pro me opera difficilia, concernentia meum honorem. Hæc namq; opera, & ista

patientia simul sunt thesaurus immensi valoris, coram oculis meis. Eadem istâ occasione, mihi dixerunt mei Sancti Angeli: Assume animum, Soror nostra, ad exequendum hoc opus Divini obsequij, quia quod multum valet, multo constat. Non dimisit penitus ex oculis mea anima Divinam impressionem, & Divinum illum solem, quia deinde aliquoties prætereat mihi utrumq; manifestavit & monstravit Dominus, sempèq; in eo agnosco hanc veritatem.

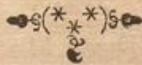
Insuper, quando scribebam Regulas, exhibuit mihi Dominus figuram annuli, qui esset gestandus à Monialibus, cum dubitarem ex quali esset metallo, supposito, quòd S. Birgitta in sua Regula præcipiat, ne ferant quidquam constans ex auro vel argento, & agens hac de re cum Domino, vidi quodam die personam SPIRITUS SANCTI, sicut ipsum aliàs soleo videre, in specie cœlestis columbæ, quæ tota erat cooperata pretiosissimo velo; exerebat autem rostrum, in quo ferebat anulum, ac tum mihi dixit Dominus: Accipe istum anulum. Reluctabar vehementer, valdeq; renuebam ipsum accipere. Verùm appropinquans mihi SPIRITUS SANCTUS in dicta specie, injecit illum in meam manum, quem tunc non potui non accipere, vidiq; ipsum esse ex triplici metallo, & constare ex tribus partibus, quarum una erat chalybea, altera aurea, alia verò argentea. In chalybea erant scriptæ hæc literæ: *Ancilla*: ac deinde in aurea istæ: *JESU*; atq; in argentea: *Et Sanctissima ejus Matris*. Intellexi etiam à Domino, talem oportere esse anulum, gestandum à Monialibus. Aurum significat Charitatem; argentum Puritatem & Castitatem; & chalybs Paupertatem ac obedientiam. Hunc anulum retinuit meus Angelus Custos.

Verùm, ut ex eo jam tempore statim particeps redderetur ejus operis, eo modo, quo posset fieri, accidit, ut sequenti anno in Festo Sanctorum Cosmæ & Damiani, cum me hi Sancti Martyres visitarent, committantibus ipsos multis Angelis, mihi dicerent: Venimus nomine DEI, ut tibi adfere-

adferamus aliquod donum. Et quamvis ego renuerem illud suscipere, S. Cosmas inseruit meo medio digito manus dextræ annulum, qualem debent gestare Moniales Sanctæ Birgittæ, dicendo mihi: Dominus tibi mittit istum annulum, & hoc insigni te facit Monialem Religionis Sanctæ Birgittæ. Cum enim sis quodammodo Fundatrix istius Religionis, par est, ut fruaris beneficio Religiosarum, quæ illam profitebuntur. Ego vero dixi: Quomodo ego possum esse Monialis, quæ tam malè valeo, ut non possim emittere professionem, nec observare Regulas, neq; surgere ex hoc lecto. Ipsi autem dixerunt: Si Rex terrenus, iubendo tantum aliquem cooperire caput, illum creat Grandem, & si quempiam vocet Doctorem, facit, ut sit Doctor, licet non suscipiat gradum, melius poterit DEUS suâ voluntate ac potentia, per hoc insigne, quod tibi confert, te facere Monialem, quamvis non præstes id, quod dicis. Subito incepi cogitare intra me, qualis fuisset ille digitus, quem videram, quia non fuerat digitus corporeus meæ manus, neq; illi insertus erat talis annulus, & nihilominus vidi verum digitum. Ad hoc mihi responderunt Sancti sequentia verba: Adverte, quod sicut distillata per alembicum aqua florum ac olementium herbarum, & cuiuslibet alterius generis, est subtilior, defœcator, magisq; proficua pro necessitate ac sanitate corporum humanorum, quam aqua fluviorum & fontium, quæ est magis corpulenta, crassa ac terrea; ita misericordiæ & gratiæ, quas DEUS confert animæ hac viâ & modo, quo tibi, sint magis Divinæ, spirituales, & proficua ac securæ, quam illæ, quas sua Majestas præstat animæ, per speciem rerum exteriorum & corporearum. Quia priores communicat, manifestat, ac indicat DEUS animæ tam delicatè, modo adeo eminenti, & per secretum arca-

nissimum suæ Divinæ Sapientiæ, ut sit nobilior longeq; excellentior, quam modus, quo communicat posteriores. Fit præterea, sicut, si quispiam Rex mitteret suum servum ad annuntiandum aliquid, illi ipsi profuturum, quod ei claris & ordinarijs verbis diceret: vel si idem Rex volens conferre majorem aliquam gratiam alteri servo, illi sevocato ab alijs, secretè indicaret gratiam, quam animo destinavisset ipsi præstare, dando illi suum chirographum, ut quam primùm executioni mandaretur, quod ei gratiosè conferret: tale discrimen est, suo modo, inter gratias internas, magisq; spirituales, quas dictum est à DEO præstari animæ, & illas, quas Divina Majestas confert modo exteriori & corporeo.

Quando hoc dicebant, vidi, non nihil eminens, duos diabolos, qui torquebant duas animas. Et interrogavi illos deinde, quid ibi facerent ij diaboli. Dixerunt mihi, torqueri ab ipsis animas duorum Tyrannorum, qui illos affecerunt martyrio, voluissq; DEUM, ut eò venirent, veluti testes ipsorum gloriæ, & propterea non exiguam ab ijs sustineri pœnam accidentalem. Deinde recesserunt Sancti, & vidi Sacratissimam Virginem Dominam Nostram; me verò adverti vestitam Scapulari, & præcinctam cingulo, quale est Monialium S. Birgittæ, dixitq; mihi Sacratissima Virgo. Ego te indui habitu, quem geris, tanquam Monialem meæ Religionis Sanctæ Birgittæ. Et postquam de alijs rebus fuissent loquuti, dixerunt Sancti Martyres Sacratissimæ Virgini: Domina, ista creatura est valde debilis, nec habet vires, pro diuturniore conversatione. Post hoc omnes abiverunt.

CAPUT